

சுதந்திரன்

SUTANTIRAN

194 A, BANDARANAIBK STREET, COLOMBO-12.

194 ஏ, பண்டாரநாயக்க வீதி, கொழும்பு-12.

மில்க்வைட் நீலசோப்

பிரகாசமாய் சுவை செய்கிறது

மில்க்வைட் சோப் தொழிற்சாலை யாழ்ப்பாணம்

புத்தகம் 18 | திருவள்ளூர் ஆண்டு 1995 வைகாசி திங்கள் 18-ம் நாள் (1964) 5-1964) ஞாயிற்றுக்கிழமை முஹூரம் 18 | இதழ் 1

நேருவுக்கு நேர் யாருமில்லை

சிக்கல் சூழ்ந்த வேளையில் மறைந்து விட்டார்

செல்வா விடுத்துள்ள செய்தி

ஒரு பெருஞ் செல்வந்தரின் மகனாகத் தோன்றி இங்கிலாந்தில் பிரபுக்களின் மக்கள் படிக்கும் பாடசாலையில் கல்வி கற்று தாய்நாடு திரும்பியதும் சகல செல்வத்தையும் துறந்து நாட்டு விடுதலைக்காக உழைத்தவரான பண்டிதர் நேரு, இந்தியாவில் பல சிக்கல்கள் தோன்றியிருக்கும் இச்சமயத்தில் மறைந்து விட்டார். அவருக்கு நிகராக அவருடைய காலத்தில் வேறுஎவரும் இருந்ததில்லை. தமிழ் பேசும் மக்களின் சார்பாக எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இவ்வாறு தமிழரசுத் தந்தை திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம் அவர்கள் பண்டிதர் நேரு மறைந்ததையிட்டு சுதந்திரன் மூலம் விடுக்கும் விசேட அனுதாபச் செய்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் அதில் மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது:-

பண்டிதர் நேருவின் மரணத்தைப்பற்றிக் கூறும் பொழுது இந்தியாவுக்கு மாத்திரமல்ல உலகம் முழுவதற்கும் ஒரு பெரிய ஆத்ம தவறிப்போனது என்று தான் கூறலாம்.

அந்த எதிர்ப்பின் பயனாக திரும்பத் திரும்ப சிறைச்சாலை புகுந்த ஒரு வீரன் தம் மத்தியில் காணப்படுகிறார் என்று மகிழ்ச்சி அடைந்து அவரை வரவேற்றார்கள்.

நேருவின் சீவியத்தில், தனிய ஓர் கிழக்குத் தேச மகனாக அவர் தோன்றவில்லை. மேற்குத்தேச கல்வி, சீர்திருத்தம், அந்நாட்டு நல்ல குண திசயங்களை உடையவராகவும் இருந்தார்.

அவர் இந்தியாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று 27 வருட காலத்தில் அவருக்கு நிகராக வேறு ஒருத்தரும் இருந்ததேயில்லை. அந்தப் பதினேழு வருடப் பம் இந்தியாவைச் சுற்றியிருந்த நாடுகளில் அரசாங்கங்கள் மாறி மாறி ஏற்பட்ட போதும் இந்தியாவிலே ஒரு குழப்பமும் இல்லாமல் ஜனநாயக முறையில் நாடு வளர்ந்துவந்தது.

இந்தியாவின் பால் பல சிக்கல்கள் சூழ்ந்திருக்கும் காலத்தில் அவர் மறைந்து விட்டார். இந்திய மக்களுக்கும் அந்நாட்டின் குடும்பத்தினருக்கும் இலங்கைவாழ் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் சார்பாக எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறோம்.

இலங்கைக் கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (சாதாரண தர)ப் பரீட்சைக்கான (G. C. E. Ord. Lev.)

புதுமுறையாகவும், இலகுவில் விளங்கக் கூடிய தடையிலும்

- ★ எண் கணிதம்
- ★ சரித்திரம்
- ★ பூமிசாஸ்திரம்
- ★ தமிழ் பாஷை
- ★ குடியியல்
- ★ இஸ்லாம்
- ★ 101 தமிழ் கட்டுரைகள்
- ★ உடநலவியல்

என்பனவற்றிற்கான, பரீட்சைப் பத்திரப் பயிற்சிக்கோவைகள் வெளியாகி உள்ளன.

விலை : 101 கட்டுரைகளும் ரூ. 10/-
மற்றும், புாடங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 5/-
இலகச விபரங்களுக்கு எழுதவும்.

எங்கே தேடிக்காண்போம்?

—எழுத்து இரத்தினம்—

அன்பாலே உலகத்தை அளந்து நின்று அறிவாலே சிறப்புற்று வளர்ந்து நின்று பண்பாலே உயர்ந்தோனாய் எழுந்து நின்று பகைவர்க்கும் கை கொடுத்துப் பகைமை கொன்று உண்மைக்குப் பொருளான நேரு என்பான் உறுதிக்கும் உணர்வுக்கும் உலமை நின்று வியப்புக்குள் எமைவிழ்த்தி புலம்பவிட்டு வழிமாறிப் பேசும்விட்டான் வரவேமாட்டான்.

ஏறுநடை இளம் தோற்றம் வயதோ மூப்பு என்றாலும் அஞ்சாத உள்ளத்தோற்றம். விழுணர்த்தும் வாலிபத்தின் வணம்பும்; எந்த வினாக்கும் மிரட்டலுக்கும் வெகுணா நெஞ்சும், நூறு முறை சொன்னாலும் மாற்றம் இல்லா நாளுக்கு நாள் மாரும் பேச்சும் அற்ற, நாயகனும் நேருதனை நீக்கிவிட்டு நேர்மையினை இனிஎங்கே தேடிக்காண்போம்?

இங்குக் கூட்டம்

ஆசியாவின் சோதி பாரதப் பிரதமர் பண்டிதரவ ஹர்லால் நேரு அவர்களின் மறைவை யொட்டி கொழும்பு விவேகாநந்த சபையின் ஆதரவில் எதிர்வரும் யூன் 2ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகல் ஐந்து மணியளவில் சபை மண்டபத்தில் ஓர் இரங்கற் கூட்டம் நடைபெறும்.

உள்ளே.....

அ. அமிர்தலிங்கம் எம். உ. கட்டுரை

★

டி. எம். காளியப்பா எம். ஏ. கட்டுரை

★

யூன் 5.

★

செல்பதிசாரம் ஒரு வழியூல் பாஷ்யம்

சர்வகலாசாலை

போதனை கழகம்.

540, பருதானை வீதி. தொலைபேசி: 91699

க. பெ. 1079. கொழும்பு.

உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்த எழுதுகிறேன்

மலையாத்து வாழ்க்கை முறையை வைத்து, வாழக் கூடிய நல்ல சிறுகதைகள் சிலவற்றைப் படைத்த ஒரு சிலரில் தெளிவத்தை ஜோசப் ஒருவராவார். எழுத்துலகில் அடி எடுத்து வைத்த குறுகிய காலத்திலேயே தனக்கென தனியொரு இடத்தை வகுத்துக் கொண்டவர். மலையகம் வாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் உரிமைகள் அனைத்தும் பெற்று முழுச் சுதந்திர மக்களாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் மட்டுமல்ல; அதற்காக உழைக்கவும் தயாராக உள்ளார் இவர்.

‘நீங்கள் ஏன் எழுதுகிறீர்கள்’ என்று நண்பர் ‘சாரல்நாடன்’ முன்பொரு முறை என்னைக் கேட்டிருந்தார். ‘நான் ஏன் எழுதுகிறேன்’ என்று முதன்முறையாக அன்று தான் சிந்தித்தேன். சிந்தனை சிந்தனையாகவே தொங்கிற்று. பென்சில் கூரால் தலைத் தோலை சொறிந்துகொண்டு நண்பரின் கடிதத்திற்குப் பதில் எழுதினேன்—கேள்விக்கல்ல!

அன்று தட்டிக் கழித்த அதே கேள்வி ‘எப்படி எழுத ஆரம்பித்தீர்கள்’ என்ற ரூபத்தில் சுதந்திரன் ஆசிரியரிடமிருந்து வந்து நின்ற போது மீண்டும் தலைத் தோல் இதம் பெற்றது.

யாருக்காக

‘எப்படி எழுதத் தொடங்கினீர்கள்; ஏன் எழுதுகிறீர்கள்; யாருக்காக எழுதுகிறீர்கள்’ என்பது போன்ற கேள்விகளைக் கேள்விக்குள்ளாக எந்த எழுத்தாளனும் தப்பிக்க முடியாது. இப்படிக்கேட்ட பாரர்கள் அதற்கு இப்படிச் சொல்லலாம் என்ற ஆயத்தங்களுடன் எந்த எழுத்தாளனும் இருக்கவும் முடியாது.

எழுத்தாளன் என்று தானும் பெயர் பெற வேண்டும் என்ற அசட்டு எண்ணத்துடன் தன்னைத்தானே நிர்ப்பந்தித்துக் கொண்டு—அல்லது தனக்குள்ளாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு—எழுதுவதால் எழும். எழுத்து ‘அ’ தெரியாத அப்பா, பச்சைப்பிள்ளையின் கையைப் பிடித்து; புத்தகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, போட்ட ‘அ’வின் அழகுடன் தான் மிளிரும்.

எழுத்தாளன் ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணமோ, பத்திரிகைகளில்—அச்சில்—பெயரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆரம்ப ஆணையோ எனக்கு இருந்ததில்லை.

ஆகவே பள்ளி நாட்களில் பாடசாலை ஏடுகளுக்கோ, நண்பர்கள் ஆர்வமிகுதியால் வெளியீடும் ஒரே சஞ்சிகைகளுக்கோ நான் எதையுமே எழுதவில்லை. எழுத வேண்டுமென்ற எண்ணமும் எனக்கு

எழவில்லை. பள்ளிக்கு வருவேன் படிப்பேன்; வீட்டுக்குப் போவேன் விளையாடுவேன். அவ்வளவுதான்.

முதற்பரிசு

முது கல்லூரியிலிருந்தும் மாணவர்கள் பங்குபற்ற வேண்டுமே என்று வற்புறுத்தும் தமிழாசிரியர்களைத் திருத்திப் படுத்துவதற்காக அவ்வப்போது ஒரு சில கட்டுரைப் போட்டிகளில் பங்குகொள்வேன். முதல் முறையே எனக்கும் ஒரு பாராட்டுப் பத்திரம் கிடைத்த போது பெருமைபட்டுக் கொண்டவர் தமிழாசிரியர்.

தெளிவத்தை

ஜோசப்

மூலாசிரியர். ‘பார்த்தாயா, மாட்டேன் என்று யே!’ என்று.

எழுத்தாளர்கள் என்றால் அவர்கள் ஏதோ ஒரு அபூர்வ இடத்திலிருந்து இறங்கி வந்தவர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். மதிப்பு மட்டுமல்ல அவர்கள் மேல் பக்தியும் கூட உண்டு.

1956 என்று நினைக்கின்றேன். பாடசாலை விட்டு விலகி ‘தெளிவத்தையில’ வேலைக்குச் சேர்ந்த வருடம். ‘உமா’ என்ற அந்த மாத இதழ் வந்தது. ஓவிய மன்னன் மாதவன் அட்டைப்படம் வரைந்திருந்தார். உயிருள்ள ஓவியங்கள் அல்லவா அவருடையவை? அந்த அட்டையைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேன். அது எனக்கு கதை சொல்லிற்று. அட்டையைப் பார்த்து நான் மனதில் பதித்துக் கொண்ட கதைக்கும் அவர்கள் எழுதியுள்ள கதைக்கும் எத்தனை ஒற்றுமை உளது என்று பார்ப்பதற்காக அட்டைப் படக் கதையைத் தேடினேன். என்ன ஆச்சர்யம்! அவர்கள் அட்டைப் படத்திற்குக் கதை கேட்டிருந்தார்கள். பரிசு 50 ரூபாயோ என்னவோ. நினைவில்லை. எழுதுவதா வேண்டாமா என்ற போராட்டம் அது இது ஒன்றுமே கிடையாது. ஏட்டை எடுத்தேன். ஏற்கனவே மன

கட்டுரையாசிரியர்

தில். தோன்றிய கதையை எழுதினேன். அனுப்பினேன்.

முதல் கதை

அனுப்பி வைத்தேனே ஒழிய அவர்கள் பிரசுரித்தார்கள்; யாருடையதைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் எப்படி அந்தப் படக் காட்சியை கதையுடன் இணைத்திருக்கிறார் என்பதை எல்லாம் அறிய வேண்டும் என்ற ஆவல் கூட என்னகத்தே எழவில்லை.

எழுதுவதில் அத்தனை ஆர்வம் எனக்கு. அதன் பின் ‘உமா’ என்ற ஏட்டையே நான் பார்க்கவில்லை.

இரண்டு வருடம் கழித்து—அதாவது 1958 என்று நினைக்கிறேன். தற்செயலாக என்னைச் சந்தித்த நண்பர் ‘தமிழோவியன்’ கூறினார்: ‘உங்களுடைய கதை ஒன்று உமாவில் கண்டேன்—பாராட்டுக்கள்’ என்று. எனக்கே அப்போது தான் தெரிந்தது என்னுடைய முதற் கதையைத் தான் அவர்கள் தங்களுடைய அட்டைப் படத்திற்கேற்ற தேன தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பது. பெருமைப் பட்டுக் கொண்டேன். இருந்தாலும் என் திறமை ஒன்றுமில்லை. ஓவிய மன்னனின் படம் எனக்குக் கதை கூறிற்று, நான் அதை அவர்களுக்குக் கூறினேன். பாராட்டப்பட வேண்டியவர் ஓவியர்.

என்னுடைய கதையைத் தான் போட்டார்கள் என்றால் பரிசுத் தொகை.....! நான் விலாசம் கொடுத்திருந்தேனே என்னவோ.

எனது முதல் கதை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதில், அதுவும் ஒரு தென்னிந்தியப் பத்திரிகையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதில் எனக்கு ஒரு தனி மகிழ்வு—உற்சாகம். நானும் கதை எழுதிவிட்டேன் என்ற எண்ணம் எனக்கும் கதை எழுதத் தெரியும் (13-ம் பக்கம் பார்க்க)

பாசறை படைப்போம்

—காசி. ஆனந்தன் பி. ஏ.—

ஒளிமிக்க பொற்காலம்
ஒன்றிலே நாற்றிசை
உலகும் ஆண்டு
கனிமிக்க பெருவாழ்வும்
கவிதையும் கண்டுள்ள
தமிழ்ச் சாதி
அழிவுற்ற நிலை கொண்டு
பூமியில் அடிமை போல்
உறங்கலாமோ?
இழிவுற்ற தமிழ் மாந்தர்
இருந்தாலும் இறந்தாலும்
இரண்டும் ஒன்றே!

கொடியாடும் வானமும்
கோட்டையும் அகழியும்
கொலை வாளோடு
படையாடும் வீதியும்
பகைவரின் உயிராடும்
படிமுழங்கும்
இடியோசை முரசமும்
இழந்து நாம் வரலாற்றில்
இடறி வீழ்ந்தோம்!
உடலோடு வாழ்கிறோம்
என்பதைத் தவிர! நாம்
உயிர்வாழ்ந் தோமா?

புறவாழ்வு கண்டுள்ள
தமிழ் மக்கள் புதுவாழ்வு
தொடங்க வேண்டும்!
பறைகொட்டி முழங்கியே
தெருவெல்லாம் பாசறை
படைக்க வேண்டும்!
சிறையுண்ட நம் கையின்
விலங்குகள் சிதறுண்டு
தெறிக்க வேண்டும்!
இறவாத தமிழ் வீரர்
உடையவர் எழுமின்கள்!
இயங்குவோமே!

குணந்தானென்ன!

—மருதமைந்தன்—

தமிழினந் தாயே—உந்தன்
தனிப்பெருங் குணந்தானென்ன
திமிரிலாப் பான்மையாலே—சிலர்
செய்திடுங் கொடுமை யெல்லாம்
குவியலா புற்ற போதும்—முகங்
கோணிடக் கண்டேனில்லை
நிமிர்ந்தலை நித்தம் கண்டேன்—உன்
நெஞ்சினி லுரமுங் கண்டேன்.

அந்நியன் ஆங்கிலச்சி—இங்கு
அரசிய லுற்று போதும்
உன்னியல் மாறவில்லை—ஒரு
உபத்திரவங் காணவில்லை
சின்னவன் சிக்கனச்சி—நிலை
சிதறிடுங் கட்டிலேறிப்
புன்னகை காட்டினாலும்—மனம்
புழுங்கி நீ மானுவாயோ?

புகையிரு ளோட்டு நிலா—முகம்
பார்த்திட நானிடமே
முனைவளிழ் முல்லைதானும்—உன்முன்
முறுவலுள் செய்திடுமோ?
தகையழி சிலிலறைகள் - முகத்திற்
“சூரி”னைப் பூசியதால்
அகைதலுள் செய்திட்டாயோ—என்
அகத்தினில் வாழும் மாதே.

அல்லலு மானந்தமும் - இரு
ஆன்மையின் அரும் புதல்வர்
நல்லதந் தியதுவும் - இந்
நானிலங் காண்பதுண்மை
எல்லாமே நிலைத்ததில்லை - இதை
எண்ணுதன் இடர்வரெனச்
சொல்லாமற் சொல்கின்றேயே உளத்
தூய்மையில் வாழு மாதே!

வேல் படை மருந்து

வாண்டுகடி, தேமல், ஊறல், படர்ந்தாமரை.
தழுவாணி, சித்த வெடிப்பு, நாட்பட்ட
கக்கலுப்பத்து, தண்ணீர்கடி, சுரப்பான்
முதல்பசர்ம வியாதிகளைக் குணப்படுத்தும்
ஓர் சிறந்த கழிம்பு.

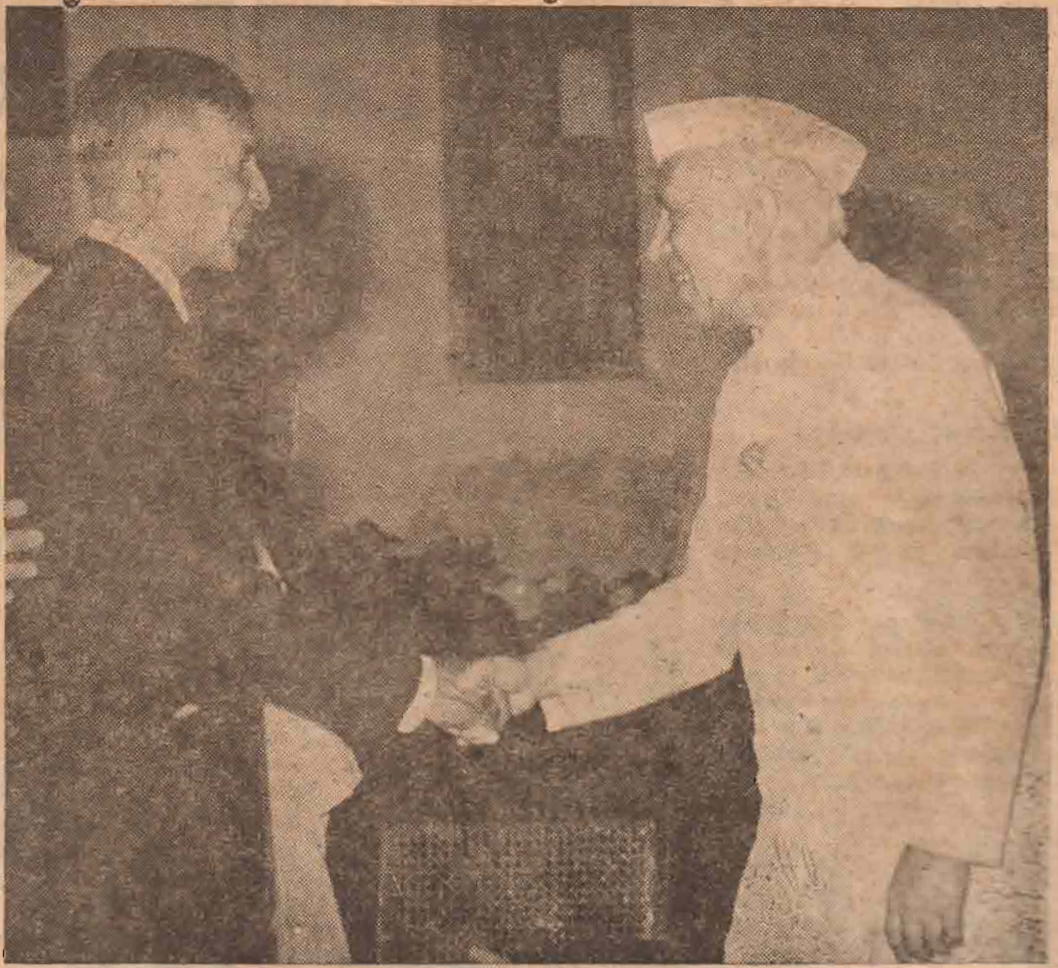
விடை ரூ. 1-50 தபால் சிலவு வேறு
தயாரிப்பவர்கள்:
S. P. S. ஜெயம் அன் கோ.,
மதுரை.
இலங்கையில் சோல் ஏஜண்ட்:
எம். ஏ. ஆர். எம். நறுவேல் நாடார் அன் கோ.,
34, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

எனது மரணத்துக்குப் பின் எது நடந்தாலும்

எனக்கு அக்கறையில்லை எவர் மீதும் எனக்கு வெறுப்பு கிடையாது நான் மத வாதியல்ல

[திரு. திபோர் மெண்டே எனும் மேலைநாட்டு அரசியல் அறிஞர், இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்த பொழுது, நேருவைச் சந்தித்தார். அப்பொழுது நேரு விடம் தான் கேட்ட கேள்விகளையும் அவற்றுக்கு அளிக்கப்பட்ட பதில்களையும் 'நேருவுடன் சம்பாஷணைகள்' என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டார். அந்நூலிலிருந்து ஒரு முக்கியமான கேள்வியையும் பதிலையும் இங்கு வெளியிடுகிறோம்.]

பேதத்தை மக்கள் அறிய வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன். மெதுவாகப் பேசினால், அது பலவினமாகாது. சமாதான முயற்சி என்பது ஒரு இழிவான சொல்லாகவே இன்று வந்துவிட்டது. சரண அடைதல் என்பதற்கு மறு சொல்லாக அது கருதப்படுகிறது. எதற்காக அப்படி? ஒருவன் தனது கொள்கைகளைக் கைவிடாது, சமாதானத்திற்காக முயற்சித்தால், அக் கொள்கையில் என்ன தப்பு இருக்கமுடியும்? முக்கியமானது என்ன வெனில், தனது கொள்கையைக் கைவிடப்படாது. தனது எதிரிகளுடனேயே ஒருவன் நாகரிகமான முறையில் பழக வேண்டுமென்று தானே எழுது முன்னேரும் எமக்குக் கற்பித்துள்ளனர்! ஆகவே, நாம் மரியாதைக்குறைவாகப் பேசாது, நாகரிகமான முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றே கருதுகிறேன்... இவற்றை விட, வெறுப்பு, கோபம் முதலிய உணர்ச்சிகளுக்கு கடிவ மப்பட்ட நிலையில் ஒருவனால் தெளிவாகச் சிந்திக்க முடியாது. உணர்ச்சிவசப்பட்டவன் நிலை அப்படித்தானிருக்கும். இரு சாராரும் அத்தகைய நிலையில் நின்றுகொண்டால், ஒருவரும் அமைதியான முறையில் சிந்திக்க

1962 ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் கடைசித் தடவையாக பாரதப் பிரதமர் நேரு இலங்கைக்கு வருகை தந்த பொழுது தமிழ் பேசும் தேசிய இனத்தின் தந்தை திரு சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம் அவர்களுடன் அளவளாவும் பொழுது எடுக்கப்பட்டது.

திரு. திபோர் மெண்டே:- இந்தியா காந்திய உபதேசங்களின் வழி ஒரு அமைதியான புரட்சியை நடாத்த முயற்சிப்பதாலும், ஆசியாவிலிருந்தே சமாதான சகவாழ்வுக் கொள்கைகளும், ஆத்மீக, சமய நெறிகளும் பறந்துள்ளன என்பதாலும், புதிய ஆசியா, வல்லரசுக் கொடும்பிடி அரசியற்காலமாகிய இக்காலத்திலும், அமைதியான முறையிலேயே முன்னேறும் என்று எண்ணுகிறீர்களா?

முடியாது. விளையும் கெட்டதாகவே இருக்கும். என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது... தத்துவ சாத்திரத்தின் தொடர்புடன் இச்சம்பாஷணைகளை நீர்தொடங்கியுள்ளீர்... ஆனால், நான் உமக்கு ஏற்கனவே கூறிய மாதிரி, நான் ஒரு தத்துவஞானி அல்ல- ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள், அதாவது மனிதன் தன்னைப்பற்றியும் தன் எதிர்காலத்தைப்பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு தத்துவஞானி என்பதைத்தவிர.

திரு. நேரு: ஓரளவுக்கு, நான் அப்படித்தான் நம்புகிறேன். சட்டசமயமாக, அதில் சந்தேகமேயில்லை.

ஒரு பக்கத்தில் இடையூறு நடவடிக்கையும், மற்ற பக்கத்தில் கடந்தகால சிறைவாசமும் கலந்த எனது வாழ்வில், தனிமையிலே பழைய காலத்தைப் பற்றியும், தெளிவற்ற எதிர்காலமொன்றைப்பற்றியும் நான் சிந்தித்ததுண்டு. அந்தக் கருத்தில், எல்லோரும் தத்துவஞானி என்றே கூறலாம்.

தெய்வம் வென்றான்!

-[சக்தி பாஸ்யா]-

உள்ளம் பதறித் துடித்த தம்மா இவ்வுடலும் நடுங்கிக் கிடுத்ததம்மா வெள்ளப் புயல் பேரல் துயர் மூச்சும் மேலி நெஞ்ச மடைத்ததம்மா வள்ளல் களிலே வல்லுனராய் வாழ்ந்து வரழ வழி செய்த கள்ள மில்லா "ஐவஹர்லால்" கரலம் வென்று சென்றதனால்.

உலகம் போற்றும் உத்தமனும் ஓய்ந்து விட்டான்; வையத்து கலகம் வாரா நிலை யாவும் கருதிக் காத்த பண்டிதனும் உலக மக்கள் வரழவுக்கே உவந்து தன்னை அர்ப்பணித்தான் நிலமகள் அவனை இழந்து விட்டாள் நெஞ்சம் தளர்ந்து விழுந்து விட்டாள்.

ஆசிய ஜோதி அணைந்ததனால் ஆங்கேசர் புதிய சரித்திரமே ஆசியர் வாழ்வில் எழுமென்னும் அறிவை மறுக்கப் போகாது; தேசிய வாழ்வை வையத்தே தூண்டி வைத்த மாமேரு நேசன் ஐவஹர் பிரி வெண்ணர் நெஞ்ச பிரங்கார் யாருண்டு!

இத்தனை காலம் எம்முடனே இருந்து தியாகத் திருவாசீ சத்தியன் காந்தி, புத்தனைப் பேரல் தமிழ் மறை தந்த வள்ளுவன் ஹோஸ் இத்தரை மீதில் "மஞ்சளம்" என்னும் நெறியைத் தந்தருளி சித்தனைப் பேரல் ஐவஹர்லால் வென்றான் தெய்வம் வென்றானே!

ஆனால், உலகத்துப் பிரச்சினைகள் மிகவும் நுணுக்கமாகவும், சிக்கலானவையுமாக விருப்பதால், அவற்றின் முன்னால் நான் பணிவுடையவனாக நிற்கிறேன். சரியான வழி இது என்று அதன்வழி போவதைத்தவிர அவற்றுக்கு மாற்றுமருந்து வேறொன்றும் நான் அறியேன். எது சரி என்பதை எங்களால் எப்பொழுதும் சொல்ல முடியாமல் இருக்கலாம், என்றாலும் எது பிழையென்று அறிந்து, அவற்றைத் தவிர்ப்பதன் மூலம், தீய விளைவுகளை யாவது நாம் தவிர்த்துக்கொள்ள முடியும்.

இப்படித்தான் இந்தியாவில் நாம் உழைத்தோம்..... எம்மிடம் சக்தியும், உரமும் இருக்கும் வரை உழைத்துக் கொண்டே இருப்போம். ஒருவனுடைய நோக்கம் என்ன? இத்தனை நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையில், மாற்றத்தின் வேகம் விரைவடையும் பொழுது, எப்படி ஒருவன் எதிர்காலத்தை வகுக்க முடியும்?

நான் மதவாதியல்ல. மரர்க்கங்கள் என்னைக் கவர்வதில்லை. இந்நாட்டின் திணைக்கூடம் துறாவிடையாய் நிற்கும் இயல்பும் எனக்கு அக்கறை (13-ம் பக்கம் பார்க்க)

இந்தியக் குடியரசின் உதயம்

மப்பலங்கள் நம்மீது கும்பல்கும்பலாகத் திரண்டு குவிக்கின்றன. ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் அவை இடைவிடாது தொடர்ந்து மிக விரைவில் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது அவற்றின் குறிப்பிடத்தகுந்த முக்கியத்துவத்தை நாம் இழக்க ஏதுவாகிறது. நம்முள் சிலர் இத்தகைய முக்கியச் சம்பவம் நேரிடும் ஒவ்வொரு தடவையும் நாட்டிற்கு நற்செய்திகளை வழங்கி, மக்கள் மாபெரும் முயற்சிகளில் ஈடுபட அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டுகிறார்கள். இத்தகைய அறிக்கைகளும், அடிக்கடி திரும்பத் திரும்ப விடுக்கின்ற காரணத்தினால், சுவையற்றுப் பழமையாய்ப் போகின்றன.

ஆனால், 1950ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 26ம் நாள் இந்தியாவிற்கும், இந்திய மக்களுக்கும் மறக்க முடியாத ஓர் ஒப்பற்ற பொன்னாள் என்பதில் ஐயமில்லை. நம்முடைய தேசியப் போராட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான காலக் கட்டம் முற்றுப் பெற்றதென்பதே இதற்குப் பொருள். அந்தப் பயணம் முடிவடைந்தது என்னமோ உண்மை. ஆனால், அதுவே இன்னொரு தொல்லை நிறைந்த கடினமான பயணத்திற்கும் இடமளிக்கிறது. வெற்றியுடன் ஒரு வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படுகிறது. இவ்வாறு வெற்றியுடன் முற்றுப் பெற்ற ஒவ்வொரு வாக்குறுதியும் நம்முடைய வருங்கால உயர்ந்த முயற்சிக்குத் தேவையான மன நிறைவையும் திண்மையையும் தந்துதருகின்றது.

இந்த ஜனவரி மாதம் 26ம் நாள் ஒரு தனிப்பெரும் சிறப்பைப் பெறக் குதிப்பெற்ற ஒரு நன்னாள். ஏனென்றால், சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற இப் பொன்னாள் நிகழ் காலத்தோடு இறந்த காலத்தைப் பிணைக்கிறது. இப்பொழுது நடக்கிற இந்த நிகழ்காலமும் அக்கடந்த காலத்திலிருந்துதான் வளருகிறது தோன்றுகிறது. இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர், நாம் முதல் விடுதலை சபதத்தை எடுத்துக் கொண்டோம். இந்த இருபது ஆண்டுகளாக, நாம், போராட்டமும், பிணக்கும், வெற்றியும், தோல்வியும் எத்தகையவென்று அனுபவித்து அறிந்துள்ளோம். பொய்த் தோற்றமாகிய தோல்வியின் வாயிலாக வெற்றிச் சாதனைக்கு வழி வகுத்து நமக்கு வழிகாட்டிய நம் அரும்பெரும் தலைவர் - உலகம் போற்றும் உத்தமர் - இப்போது நம்மிடையே இல்லை. ஆனால் அவ்வண்ணல் காந்தியடிகளின் சலியாத உழைப்பின் விளைவாகிய தீஞ்சுவைக் கனி மாத்திரம் நமக்குரியதாயிற்று. இத் தீங்கனியைக் கொண்டு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பது அனேக மெய்மைகளைப் போறுத்துள்ளது. சில அடிப்படை மெய்மைகளைக் கடைப்பிடிக்கும்வழி, காந்தியடிகள் தம் வாழ்நாளெல்லாம் நம்மை வற்புறுத்திவந்தார். அவை தாம் - உயர்ந்த சிறந்த சீலம், கருத்தில் தூய்மை, நோக்கில் நேர்மை, சகிப்புத்தன்மையில் ஆர்வம், நல்லுறவில் நாட்டம், கடுமையான உழைப்பு - முதலியன. இத்தகைய அடிப்படைக் குண விசேஷங்களின் யீதுதான், குடியரசுத் தன்மை வாய்ந்த நம் சுதந்திரத்தின் அடித்தளத்தை நிறுவ வேண்டுமென்று நான் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தலைத்தான் செய்ய இயலும் நம் மனத்திலிருந்து அச்சத்தையும் வெறுப்பையும் அறவே அடற்றல் வேண்டும். (12-ம் பக்கம் பார்க்க)

அன்று ஒருநாள் 'கிளி' பிரசவ வேதனையில் துடித்துக்கொண்டிருந்தாள். அக்கம்பக்கத்து வீட்டுப் பெண்களெல்லாம் வீட்டில் கூடியிருந்தனர். வெந்நீர் வைப்பதும்; மாத்திரைகள் கரைப்பதும், ஊறல் போடுவதுமாக அந்தப் பெண்கள் கூட்டம் வீட்டையே பெரிய அமர்க்களப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது.

தாய்மையின் சிறப்பு உலகத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்து மதிக்கப்படுவதற்கு இந்தப் பிரசவ வேதனை தான் காரணமோ என்றனவோ கல்மனமும் நெகிழக்கூடிய அளவு கிளி தன் உயிரை காலனிடம் கொடுப்பதும் மீட்டுப் பெறுவதுமாகத் தவித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அன்றுதான் கணேசனும் ஆசிரிய கலாசாலையிலிருந்து விட்டுக்கு வந்திருந்தான். தன் மனைவி படும் வேதனையக்கண்டு மனம் சகிக்காவிட்டாலும் 'நான் ஒரு தந்தையாகப் போகிறேன்' என்ற உள்ளுணர்வு உந்த, 'இரண்டாங் கேட்ட' நிலையில் இங்கும் அங்குமாக உலாத்திக் கொண்டிருந்தான்.

"தம்பி, என்னத்தைப் பற்றி யோசிக்கிறாய்; ஒடிப் போய் ஒரு 'கா' பிடித்து வாருங்க, கன்னிப் பிரசவம் வீட்டில் வைத்திருப்பது கூடாது" என்றுள் பக்கவிட்டுப் பாட்டி. கணேசனுக்கும் உள்ளூர ஏரே பயம் தான்; 'என்ன, ஏது' நடக்குமோ வென்ற அச்சம்.

"நான் இறந்தாலும் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக மாட்டேன்" என்று அழுது கொண்டே சொன்னாள் கிளி. அப்படி ஒரே பிடிவாதமாக மறுப்பதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை.

சுகாதாரத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் வைத்தியசாலைகள், சுற்றுடலில் கொடிய வியாதிகளை உற்பத்தி செய்து பரப்பும் உற்பத்திச்சாலையாக இன்று இருக்கின்றன.

அதிலும் நமது கிராமத்திலுள்ள வைத்தியசாலை இன்றைய நிலையில் ஒரு வைத்தியசாலையாய் இல்லை. ஆடு மாடுகள் வசிக்கும் 'பட்டிக் காலையாக' இருப்பதைக் கிளி ஏற்கெனவே இரு நாட்கள் அனுபவித்திருந்தாள்.

இன்று ஆயிரக்கணக்கான நோயாளர்கள் பெருகுவதற்கும் மரணங்கள் சம்பவிப்பதற்கும் வைத்தியசாலைகளும் காரணமாக இருப்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாதுதான்.

பதை யாரும் மறுக்கமுடியாதுதான்.

'கரைத்தால் கல்லும் கரையு'மென்பார்கள். நாலு பேரும் நாலு வார்த்தைகளைக் கதைத்து கிளியை ஓரளவு சம்மதிக்கச் செய்து விட்டனர். அம் முயற்சியே ஒரு பெரிய பிரசவ வேதனை.

ஹங்களுக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது என்று 'நர்ஸ்' சொன்ன அந்த வார்த்தை ஆஸ்பத்திரித் திணையில் அங்கலாய்ப்போடு நின்று கொண்டிருந்த கணேசனின் காதில் பனியோடு கலந்த பாலும் தேனும் பாய்ந்தது போன்றிருந்தது.

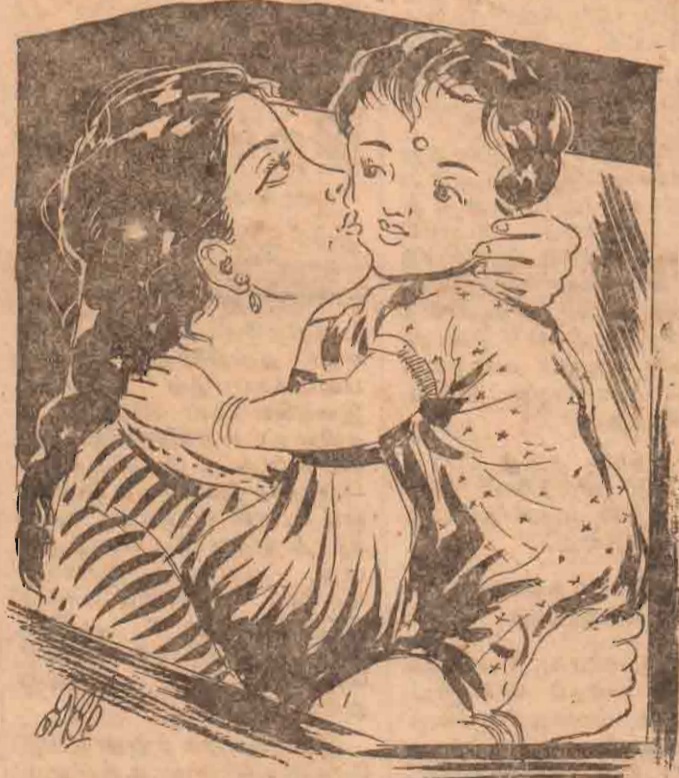
'அப்பாடா...என்ற நெடு மூச்சைத் தொபர்ந்து அவனது மூக்கத்தில் இன்ப உணர்ச்சிகள் மின்னிட்டு மறைந்தன. எந்த ஒரு கந்தைக்கும் 'குழந்தை பிறந்துவிட்டது' என்று கேள்விப்பட்டவுடன் - அதுவும் 'ஆண் குழந்தை பிறந்துவிட்டது' என்பதைக் கேள்விப்பட்டதும் ஏற்படும் உள்ளுணர்வும் உலகையுந்தானே அவனுக்கும்?

ஆனால் கணேசனுக்கு இச்செய்தி ஓரளவு வெட்கத்தையும் சேர்த்துக்கொடுத்தது.

இருவருட்க் காதல் வாழ்க்கையில், அதிலும் பத்து மாதங்களுக்கு முன் ஏற்பட்ட காத்தற் கடிமணத்தின் பின் கிடைத்த அரும்பெரும் பொக்கிஷம் ஒரு ஆண் குழந்தை!

பதினேழு வயதுப் பாவையாகப் பாவாடை சட்டையுடன் புத்தகமும் கையுமாகப் பாடசாலைக்குச் சென்று வரவேண்டிய கிளியின் கையில் ஒரு பாலகன்!

காதலுக்கும் கல்யாணத்துக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட

கஷ்டங்களுக்கும் நஷ்டங்களுக்கும் கைமேற் பலனைத் தந்தது குறித்துக் கணேசன் அளவிலா ஆனந்தத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தான்.

நாட்கள் வாரங்களாகவும் மாதங்களாகவும் உருண்டு கொண்டிருந்தன. குழந்தைக்குப் போதிய பால் இல்லாமையால் கணேசன் கண்ட கண்ட டாக்டர்களிடமெல்லாம் ஆலோசனை கேட்காத நாளேயில்லை. கடைசியாக ஒரு டாக்டரின் ஆலோசனைப் படி குழந்தைக்குத் தாய்ப் பாலுடன் புட்டிப்பால் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டனர்.

நவநாகரிகப் பெண்கள் குழந்தைகளுக்குத் தம்பாலை யூட்டத் தயங்குகிறார்கள். ஆயா விண் கையிலிருந்து இன்று தனக்குழந்தைகளைப் பூட்டிப்பால் கொடுக்கிறார்கள். புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் கண்டால்

ண்டி அத்தோடுசேர்த்துத் தான் புட்டிப்பாலும் ஊட்டி வந்தாள். நாகரிகமென்றால் என்னவென்று அறியாமல் கிராமத்து வாழ்க்கையில் ஊறித்தினைத்தவள் தான் கணேசனின் மனைவி.

அந்தத் தந்தி கணேசனை அப்படியே தூக்கி ஆகாயத்திலிருந்து 'தொப்' தெப்பன்று கைவிட்டது போன்ற பிரமையை ஏற்படுத்தியது. 'மகனுக்குக் கடுமையான வருத்தம், உடனே வரவும்' இதுதான் அந்தத் தந்தியில் எழுதியிருந்தது.

ஆசிரிய கலாசாலையில் இரு வருடப் பயிற்சியை முடித்து இறுதிப் பரீட்சையை யும் வெற்றிகரமாக எழுதி முடித்துக் கலாசாலையில் அன்று நடைபெற விருந்த பிரிவுபசார விருந்து வைபவத்தில் கலந்துவிட்டு தானே ஓடோடி விடு சென்று அன்பு மனைவியையும், அருமை மகனையும் காண வென்று இன்பக் கடலில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த கணேசனுக்குக் கிடைத்த தந்திதான் அது.

மனிதன் நினைப்பதெல்லாம் நடந்தால் உலகம் என்ன ஆவது? உல்லாச புரியில் சஞ்சரிககவிருந்த கணேசன் தந்தியையும் தன்மையும் விட யாருமற்ற ஏகாந்த பூமியில் 'பேயறைந்தவன்' போல் நின்றான். நாலு பக்கமும் நண்பர்கள் கூடியிருந்த ததுகூட அவனுக்குத் தெரியவில்லை.

'ஏன்பா யோசிக்கிறாய்? உடனடியாக விட்டுக்குப் போய் வா' என்றார் ஒரு முதிர்ந்த ஆசிரிய நண்பர், கணேசனின் தோளைப் பிடித்து உலுப்பி விட்ட படியே.

'என்ன மச்சான் போன கிழமைதானே மகனுக்குப் பால் மாவும் வாங்கிக்

அடம் பிடித்து அழுகிறான். உங்களைவிடப் பத்து மடங்கு இருப்பான் போல் தெரிகிறது' என்று தன் மனைவி கிளி சொன்ன போது, 'தாயைப் போல் பிள்ளை, நூலைப் போல சீலை' என்று அறியாமலா சொன்னார்கள் உன்னைப் போல் உன் மகன்; எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் இலக்கியத்தை ரசிக்கக் கூடவா தெரியாமல் போய்விடும்?' என்று செல்லமாகச் சொல்லி மனைவியையும் மகனையும் சேர்த்துக் கொஞ்சியது கணேசனின் உள்ளத் திரையிற் பளிச்சிட்டது.

குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்பே தம்பதிகள் இருவரும் பெரிய 'ஆகாசக் கோட்டையே' கட்டியிருந்தனர்.

'ஆண் குழந்தை பிறந்தால் 'மதியமுதன்' என்று பெயர் வைக்க வேண்டும்; பெண் குழந்தை பிறந்தால் 'அமுத மொழி' என்று பெயர் வைத்து அழைக்க வேண்டு' மென்று ஆசைக் கோட்டை கட்டினர். கணேசன் ஒரு தமிழ்ப் பித்தகைபால் தனக்குப் பிறக்கும் குழந்தையைத் தமிழ் அறிவும் தன் மானமும் மிக்க பிள்ளையாக வளர்க்க வேண்டுமென்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்தான்.

தன் மகன் தன் பிஞ்சுக் காலால் நெஞ்சிலே 'படக் படக்' கென்று உதைத்து உன்னும்போதெல்லாம் உள்ளம் பூரித்தான். கங்கை கொண்ட சோழனைப் போல, சங்கம் போற்றிய தமிழனைப் போல தன் மகன் மகன் வளர வேண்டுமென்று கருதித் தன் மகனை இளமையிலிருந்தே அற்ப விடயங்களுக்கெல்லாம் 'பூச்சாண்டி' காட்டிப் பயமுறுத்தக் கூடா தென்று அடிக்கடி தன் அனுபவமற்ற இளம் மனைவிக்குப் புத்தி கூறிவந்தான்.

தன் திருமணத்தை விரும்பாத தந்தையை மகன் மதியமுதனைக் கொண்டே தூதனுப்பி அவருடைய ஆத்திரத்தைத் தவிடுபொடியாக்க வேண்டுமென்று கருதி வந்தான்.

ஆனால்..... இந்த இன்பக் கனவுகளெல்லாம் இடி விழுந்த கோட்டையைப் போல் பொடிப் பொடியாகுமென்று மனந்த உள்ளம் எதிர்பார்க்குமா என்ன?

'அம்பிக்கு என்ன நடந்தது?' அவசர அவசரமாக வாசற்படியில் ஏறிய கணேசன் மனைவியைக் கேட்டான்.

'கட்டுக்கடங்காமல் வயிற்றால் பேர்கிறது' என்று குழந்தையைத் துவாயினுள் சுற்றிக் கையுள்வைத்திருந்த பாட்டி சொன்னாள்.

'மூன்று நாட்களுக்குள் மூன்று டாக்டரைக் கொண்டு பார்த்தோம். பலன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. இருக்க இருக்க மோசமாகிறது.....எனக்குப் பயமாக இருந்தது. அதனால் தான் தந்தி கொடுத்தோம்' என்று தன் வயிற்றில் கையைப் பொத்திக் கொண்டு கலக்கத்தோடு கூறினாள் கிளி.

மனைவியைத் தேற்றுவதா மகனைத் தூக்குவதா என்று தவித்த கணேசனின் கரங்கள் குழந்தை மதியமுதனைத் தூக்கின. கட்டாந்தரையில் தண்ணீர்றறுக் கிடந்த கிரைக் குஞ்சு போலக் குழந்தை வதங்கிக் கிடந்தது.

கணேசனின் கண்கள் மனைவியையும் மகனையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் குளங்கின. சாக்கள் கம்முனையை நோக்கி நடந்தன.

'இந்தக் குழந்தையை இப்பொழுது ஏன் கொண்டு வரு (15-ம் பக்கப் பார்க்க)

ஆனந்தாலேகியம்
இதன் குணத்தை ஒரே நாளில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

நிர். 174, ஆனந்தா வைத்தியசாலை என்ற விலாசத்துடன் இந்த அடையாளத்தை பார்த்து வாங்குங்கள்.

ஆனந்தாலேகியம் நாள்தோறும் மலஜுவத்தை சுகமாகக் கழித்து அசதி, சோம்பல் மேல் கரல், கை, கணுக்களில் வலிகள், அஜீரணம், பசியின்மை, பித்த வாய்வு, புளியெப்பம், வயிற்றுப் பொருமல், வயிற்று வலி, இடுப்பு வலி, நெஞ்சு வலி, சிரங்கு பற்றுக்கள், சொறி, தேமல், நெஞ்சு எரிவு, திரேகம் காந்தல், கண் எரிச்சல், உள்ளங் கால், கை எரிச்சல், வாய்வுக் குத்து நெஞ்சடைப்பு, சகல வித வாய்வுகள், வாதக் கடுப்புக்கள் முதலிய அனேக வியாதிகள் தீரும். சிலகாலம் சாப்பிட்டு வந்தால் மூல வியாதி அடியோடு தொலைந்து போகும். பத்தியில்லை

பெரியது ரூபா 5-75. சிறியது ரூபா 3-00

இத்துடன் "ஆனந்தா வைத்தியத் தேய்த்த வந்தால் அதிக உஷ்ணம், கண் எரிச்சல், மூலக் குடு, பித்த மயக்கம், கைகால் எரிவு முதலான அநேக வியாதிகளை நீக்கி மூளைக்கு குளிர்ச்சியையும் கண்ணுக்குப் பிரகாசத்தையும் கொடுக்கும். சகல வியாதிக்கெனும் விபரமடங்கிய கேட்லாக் எழுதினல் இலுமாக அனுப்புவோம்.

பெரியது ரூபா 5-50. சிறியது ரூபா 3.00.

வி. பி. பி. செலவு வேறு.

தயாரிப்பாளர்: ஆனந்தா வைத்தியசாலை, நிர். 174, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

தலைவரை தியாகம் செய்தோம்

முன்றாவது சங்கமம் உருவாகியது

எழுது வினோபர் சங்கம் ஓரளவு வளர்ந்து வரும் பொழுதே தலைவரை தியாகம் செய்ய வேண்டிய நிலை உருவாகியது. தலைவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும் சங்கத்தின் வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார் என்ற உறுதியின் பேரிலேயே இன்றுதான் கண்டோம். தலைவர் நம்மை விட்டுச் சென்ற அதே காலத்திலேயே முன்றாவது மொழிவழித் தொழிற் சங்கமும் தோன்றியது.

இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி செயற்குழு முழுநேரப் பணியாற்ற நிர்வாகச் செயலாளர் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென முடிவு செய்தது. கட்சியின் வளர்ச்சியிலும் நலனிலும் அக்கறை கொண்ட சிலர் அவ்வாறு ஒரு நிர்வாகச் செயலாளரை நியமிக்க வேண்டுமென்பதிலும் அப்படி நியமிக்கப்படும் நிர்வாகச் செயலாளர் திறமையும் ஆற்றலும் மிக்கவராக இருக்க வேண்டுமென்றும் பெரிதும் விரும்பினார்கள். அப்படி விரும்பிய அவர்கள் கண்கள் அந்நாளும் எழுது வினோபர் சங்கத் தலைவராகவிரும்பி திரு. சிவானந்தசுந்தரம் மீது விழுந்தன.

தலைவர் இளைப்பாறினர்

திறமை, ஆற்றல், அனுபவம், தான் கொண்டிருந்த தனித்துவம் சாதிக்கக்கூடிய துணை ஆகிய குணங்கள் நிரம்பப் பெற்ற திரு. சிவானந்தசுந்தரம் அவர்கள் கட்சியின் நிர்வாகச் செயலாளராக வந்தால் அதன் மூலம் கட்சியின் வளர்ச்சியும் அமைப்பும் பலப்படும் என்று கருதினார்கள். எனவே அவர்கள் திரு. சிவானந்தசுந்தரத்தை சேவையிலிருந்து இளைப்பாறிக் கட்சியின் நிர்வாகச் செயலாளர் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவற்றின் நல்வாழ்வுக்கு இது அவசியம் என்று கருதினார்கள். ஆனால் திரு. சிவானந்தசுந்தரம் தற்காலிக ஒரு பொறுப்பு இருந்தது.

தனது தெளிந்த சிந்தனையாலும், விடாமுயற்சியாலும் தமிழ் பேசும் அரசாங்க உறுதியர்களுக்கென ஒரு தொழிற் சங்கத்தை-முதல் மொழி வழித் தொழிற் சங்கத்தை-உருவாக்கிக் கட்டிக் காத்து வளர்த்து வந்த திரு. சிவானந்தசுந்தரம் சங்கத்தின் குழந்தைப் பருவத்திலே சங்கத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டியவரும். இதைத் திரு. சிவானந்தசுந்தரமோ அல்லது சங்கமோ விருப்பவில்லை. திரு. சிவானந்தசுந்தரம் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறி-தமிழரசுக் கட்சியின் நிர்வாகச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்பது என்ற விடயம் நன்கு ஆராயப்பட்டு இறுதியில் தமிழ் பேசும் இனத்தின் நன்மைக்காக எழுது வினோபர் சங்கம் தன் தலைவரை இழந்து தான் ஆகவேண்டும் என்ற கருத்து நலவியது. எனவே திரு. சிவானந்தசுந்தரம் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறினர். கட்சியின் நிர்வாகச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றார்.

அவரின் சிறப்பு
எழுதுவினோபர் சங்கச் செயற்குழு திரு. சிவானந்தசுந்தரம் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறியதற்கு ஒப்புதல் வழங்கியது - மகிழ்ச்சியுட

கண்ணீர் விட்டு அமுதார் சிவாஜி

எம்.ஜி.ஆர்-சிவாஜி தகராறு (வரலாறு)

டைக்குள் நாங்கள் ஏறு நடை போட்டோம். ஆம்! ஆம்! கொழும்புத் துறை முகத்திலே ஒரு புதிய மொழி வழித் தொழிற் சங்கம் தோற்றியது. உடனடியாகப் பை நம்பி வாழும் தமிழ்த் தொழிலாளிகளைக் கொண்ட துறைமுக நாவாய் இயக்குனர் கழகம் மலர்ந்தது. எங்கள் உள்ளங்கள் குளிர்ந்தன. திருவாளர்கள்: ஜி. ஏ. பர்னாந்த, எஸ். ஜி. பிரிட்டோ, க. அருணாசலம் ஆகியவர்களை

திரு. க. சிவானந்தசுந்தரம்

முறையே தலைவர், செயலாளர், பொருளாளராகக் கொண்டு உருவாகிய துறைமுக நாவாய் இயக்குனர் கழகம் இன்று எங்கள் தொழிற் சங்கக் கூட்டணியிலே இணைந்து இருக்கிறது. கழகச் செயலாளர் திரு. பிரிட்டோ இன்று கூட்டணியின் துணைத் தலைவராக விளங்குகிறார்.

எங்களுடைய மொழி வழித் தொழிற் சங்கத் தத்துவம் முனைவிட ஆரம்பித்து (13-ம் பக்கம் பார்க்க)

கோடகுவரன் அறிக்கை

அரசாங்க எழுது வினோபர் சங்கத் தலைவர் திரு. செ. கோடகுவரன் 'சுதந்திரன்' மூலம் தமிழ் பேசும் பொது மக்களுக்கு விடுத்துள்ள அறிக்கை யொன்றில் கூறுவ தாவது:-

அரசாங்க எழுது வினோபர் சங்கத்தின் சட்ட நடவடிக்கையை உற்சாகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் சில அன்பர்கள் நிதி திரட்டுவதாக அறிவித்தேன். நமது வேண்டுகோள் எதுவுமன்றியே இந்த தகைய நன் முயற்சியில் வலிய முனைந்த அவர்களுக்கு சங்கத்தின் சார்பில் நன்றி தெரிவிக்க கடப்பாடுடையேன். அதே நேரத்தில் இம் முயற்சியில் முனைந் றிருக்கும் அன்பர்களுக்கும் தமிழ் பேசும் பொது மக்களுக்கும் ஒரு சிறு அன்பான வேண்டுகோளையும் விட விரும்புகிறேன்.

அரசாங்க எழுது வினோபர் சங்கம் தமது சட்ட நடவடிக்கையை வலுப்படுத்தப்பொது மக்களாகிய உங்களிடமிருந்து நிதி உதவியை வேண்டி நினைக்கிறது. ஆனால் நிதி உதவி பெறுவதற்கு நமது சங்கம் உரிய முறையில் சில ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ள விரும்புகிறது. சங்கத்தின் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் ஆகிய மூவரினும் ஒப்பந்தத்துடன் கூடிய அச்சிடப்பட்ட பத்திரம் மூலமே இத்தகைய நிதி சேகரிக்கப்படும். இத்தகைய ஒழுங்கு முறை எதுவுமின்றி நிதி சேர்க்கப்படுகா சில தவறுகள் ஏற்பட இடமுண்டாகும். எனவே நமது நடவடிக்கையை உற்சாகப்படுத்தும் நன் முயற்சியில் முனைபவர்கள் சங்கத்தின் சார்பில் நிதி உதவி வழங்கும் பத்திரம் வழங்க வேண்டுகிறேன்.

வலது முஷ்டியை மேலுயர்த்திக் காட்டி எம். ஜி. ஆர். பேசியது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அந்தச் செய்கையில் பொதிந்து கிடந்த உண்மையாருக்கும் புலப்படவில்லை.

சிவாஜி கணேசன் கெய்ரோ சென்று திரைப்பட விழாவில் கலந்து வெற்றி விருதுகள் பெற்றுத் திரும்பிய அடுத்த நாள் சென்னை பீட்டர்ஸ் ரோடு 81-ம் இலக்க திரு. பி. ஜி. ஆனந்தன் (செயலாளர், தென்னிந்திய நிமாய்ப்பத்திரகையாளர் சங்கம்) அவர்களுடைய இல்லத்தில் வைத்து ஒரு உபசரிப்பு விழா நடைபெற்றது. அன்று பேசிய சிவாஜி மனம் திறந்து தனது நிலையைக் கூறினார். அவருடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகியது. 'நான் பெற்ற இந்த வெற்றியை என்னால் அனுபவிக்க முடியவில்லையே' என்று பெரிதும் வருந்தினார்.

இதுபோன்று எம். ஜி. ஆரும், சிவாஜியும் இரு தருவங்களாக்கப்பட்டனர். சிண்டு முடியும் கைங்கரிபத்தில் ஈடுபட்டு பல சில்லறைகள் இந்த இரு கலைஞர்க்கையும் பகைவர்களாக்கினர்.

கலைஞருக்குக் கிடைக்கும் பெயரும் புகழும் பொருளும் நிரந்தரமானதல்ல. 'காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்' என்ற பழைய கருத்துக்கு ஒப்பு, அவர்கள் சந்தர்ப்பத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே தங்கள் வாழ்க்கையினை அமைத்துக்கொள் கின்றார்கள். இதற்கிடையில் பல தரப்பட்ட கைங்கரியங்களுக்கும் வாரி வாரி வழங்குகிறார்கள்.

பல நல்ல காரியங்களுக்காக வழங்குகிறார்கள்—வள்ள எங்களாகிறார்கள்; ஆனால் அவர்களுடைய கொடை அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை.

நடக்கவிருப்பவை: யாரது?

"தேனருவி" பத்திரிகை பிரசுராலய நிதிக்காக வானொலி நாடகக் குழுவினர், திரு. சி. சண்முகம் எழுதிய "யாரது" நாடகத்தை இம்மாதம் 30, 31ம் திகதி களில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடாத்து கின்றனர். இதன் கதை, வசனம், நாடகக்ஷண் ஆகிய பொறுப்புகளை திரு. சி. சண்முகம் ஏற்றள்ளார்.

இந்தியக் குடியரசின் உதயம்

இந்தியக் குடியரசு பிறத்தலைக் கண்டுளிக்க நாம் பெரும் பேறு பெற்றுள்ளோம். வழி வழி வரும் நம் சந்ததியார்கள், இப் பொன்னான நன்னூளைக் கண்டுளிக்க நம் மாட்டு மிகுதியாகப் பொருமையும் கொள்வர். ஆனால் அதிர்ஷ்ட தேவதை எச்சமயத்திலும் நம்மை விட்டு நழுவிச் செல்லக் கூடியது. அதை நம் சொந்த நல்லுழைப்பால் நாம் உற்சாகத்தோடு பேணிக் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் சிறிதளவு அசிரத்தை காட்டினாலும், அல்லது நாம் சந்தேகவுருளை திசைகளில் நோக்கினாலும் அவ்வதிர்ஷ்டம் நம்மை நம்முடைய நம்பிய விடக் கூடிய இயல்புடையது. (1950 ஜனவரி 26ம் நாள் பிரதமர் நேரு நாட்டிற்கு விடுத்த நற்செய்தி)

கலைஞர்களின் புகழ்பாடிக்கொண்டே வயிறு வளர்க்கும் ஒரு சோம்பேறிக் கூட்டத்தையும் பேணிக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு இத்தகைய கலைஞர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இந்தவேண்டாவியை தாங்களாகவே தேடிக்கொள்கிறார்கள். இக்கும்பல், தங்களுக்கு ஏதாவது கிடைக்கும் வரை புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும். கலைஞரின் வருவாய் குறைந்தாலும் தன்னுடைய அந்தஸ்தைத் தொடர்ந்து காத்துக்கொள்ளக் கட்டப்படா வது இக்கூட்டத்தை வளர்க்கவேண்டிய நிர்ணயம் கலைஞர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. வருவாய்குறைந்த கலைஞன் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களை போஷிக்கவே கட்டப்பட்டு சகலவற்றையும் இழக்க நேருகிறது. இந்தநீதியிலேதான் மறைந்த பல கலைஞர்கள் இறுதிகாலத்தில் எண்ணற்ற துன்பங்களை அடைந்தார்கள்.

கலைஞர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து கடைசியில் ஒட்டாண்டிகளாக்குவது, புல்லுருவிபோல் கலைஞர்களிடம் வளரும் கோஷ்டிகளின் விஷமத்தனங்களைத் தான். ஆகவே தங்களைச் சுற்றிக் கொண்டு சதா புகழ்வதும், மற்றக் கலைஞரைப்பற்றி வம்பளப்பதுமாக விடுக்கும் கோஷ்டியிடம் கலைஞர்கள் எச்சரிக்கையாக விருப்பது மிக மிக அவசியம்.

எம். ஜி. ஆர்.—சிவாஜி தகராறு வளர்வதற்குக் காரண கர்த்தாக்கள் மேற்படி குழுக்களே. இதை மனதில் உண்ணி, தங்களை வரும் காலமும், இறுதிக்காலமும் சிறப்புடையிருக்க வேண்டிய 'கலை பிடுங்கும் வேலை'யை கலைஞர்கள் மேற்கொள்வதை கலைத் தேவிக்கு இவர்கள் செய்யும் பெரும் சேவையாகும்.

வாழ்க்கலைஞர்கள், வளர்க எம். ஜி. ஆர். சிவாஜி புகழி!

தொடர் கதை:

சோலை மண்டபம்

—‘மாவட்டபுர ஆனந்தன்’—

ஆரம்பத்தில் பெரிய தோர் உருவமாய் இருந்த ‘ரொக்கெட்’, இப்பொழுது சின்னச் சிறிய கோளமாய் விண்ணொளிப்பிற் பறந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனுள் நாங்கள் ஐவரும் தொலைநோக்கியும் கையுமாக நின்றுகொண்டிருந்தோம். ‘ரொக்கெட்’ மின்னல் வேகத்திற் பறக்கிறது.

பூமியிலிருந்து எத்தனை ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் வந்துவிட்டோம்! எத்தனை கோள்களை எல்லாம் காண்டி விட்டோம். எத்தனை கால நிலை வேறுபாடுகளைக்கூட வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் கண்டு களித்த இயற்கையின் அற்புதமான காட்சிகள் தான் எத்தனை! இவற்றையெல்லாம் எண்ணுகின்ற பொழுது இதயத்தில் ஒரு வித கிணு கிணுப்பு—ஒரு வித இன்ப உணர்வு—உண்டாகிறது.

“காலநிலையெல்லாம் எமக்குச் சாதகமாகவே அமைந்திருக்கிறது” இல்லையா மிஸ்டர் எட்வர்ட்?”

எமது குழந்தைகளை நோக்கி மலர்ச்சியுடன் கேட்டேன்.

“ஆமாம்”-தலையைச் சற்று உயர்த்திக்கொண்டே சுருக்கமாக விடை கூறினர்.

அவரது கவனம் மீண்டும் தொலைநோக்கியிற் பதி கிறது. மேலும் பேச்சுக் கொடுக்க நாம் எவரும் விரும்பவில்லை; பூரண மெளனம் ஆட்சி கொள்ளுகிறது.

நிமிடங்கள் சில பறந்தன. ‘ரொக்கெட்’ செவ்வாய் மண்டலத்தில் இறங்கி, ஒரு நிமிஷக்கு வந்துவிட்டது. எட்வர்ட் முதலில் இறங்கினார்; தொடர்ந்து நாங்கள் நால்வரும் செவ்வாய் மண்டலத்திற்குக் கால் வைத்தோம். இறங்கி ஒரு நிமிடநேரம் கூட ஆகியிருக்காது. சுமார் பத்துப்பேர் கொண்ட கூட்டமொன்று எம்மை நோக்கி விரைவாக வந்துகொண்டிருந்தது.

அவர்களின் தோற்றமே எமக்குப் புதுமையாகவிருந்தது. அந்தக் குட்டை மனிதர்களின் கைகளில் ஏதோ ஒரு பொருள் இருந்தது. அது செவ்வாய் மண்டலத்தில் உபயோகிக்கப்படும் துவக்கு என்பதை அறிய எமக்கு வெகு நேரம் பிடிக்கவில்லை. கிட்டத்தட்ட, பூமியிலுள்ள துவக்குகளைப் போலத்தான் அவையும் அமைந்திருந்தன வெவ்வேறு இரண்டிற்கும் பல வித வேற்றுமைகள் இருந்தன.

(2)

செவ்வாய் மனிதர்கள் எம்மை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்த முறையைப் பார்த்தபொழுது, அவர்கள் எமக்குச் சாதகம் செய்யக் கூடியவர்களாகவே, எம்மை வரவேற்கக்

இலங்கைக்கு கடைசியாக விஜயம் செய்து விட்டுத் திரும்புகையில், நேருவின் இப்படத்தை ‘வளர்ச்சி’யில் பிரசுரித்து, ‘போய் வரட்டுமா, மருமக்களே?’ என்று கேட்பதாக எழுதியிருந்தோம்.

இன்று, இதே படத்தைப் பிரசுரிக்கும் போது, நெடுசம் நெடுகிணற்றது, துக்கம் தொண்டையை அடைக்கின்றது.

நிரந்தரமாகப் போய் விட்டாரே!

கூடியவர்களாகவோ படவில்லை. பதிலாக, எமக்குக் கெடுதிகள் செய்யக்கூடிய வராகத் தோன்றினர்.

‘மிஸ்டர் எட்வர்ட், இவர்களிடமிருந்து நாம் தப்பிக் கொள்ளவேண்டும். இந்தக் குட்டை மனிதர்கள் எமக்கு நிகராக ஓடமாட்டார்கள். இவ்விடத்தை விட்டே மிக விரைவாக நாம் ஓடிப்போய் விடுவோம். அப்படியானால் தான் நாம் பிழைக்கமுடியும்’—விநயமரகக் கூறினேன்.

‘இது என்ன ஐயமே, உன் மூளை எங்கே போய்விட்டது? நாம் ஓடத் தொடக்கினால் அவர்கள் எம்மைச் சுட்டு விழ்த்திவிடுவார்களே! நன்றாக யோசித்துப் பாரும்—’

நான் கூறிய கருத்துத் தவறென்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். ‘நாங்கள் தப்புவதற்கு வழியே இல்லையா? தெய்வமே, நீதான் துணை...’ தெய்வத்தின் மேற்பழியைப் போட்டது என் மனம்.

செவ்வாய் மனிதர்கள் அருகில் வந்துவிட்டார்கள். ‘சடார்’ என்று நிமிர்ந்து நின்றுகொண்டிருக்கும் அசையாமல்! அவர்களின் பத்துத் துப்பாக்கிகளும் எம்மை நோக்கி நீண்டன.

(தொடரும்)

நீங்கள் ஒரு கணக்குப் புலியா?

நீங்கள் ஒரு கணக்குப் புலியா? என்ற 17-5-64-ம் இதழ் புதிருக்குச் சரியான விடை அனுப்பிய நூற்றுக்கணக்கான மருமக்களில், முதல் கிடைக்கப் பெற்ற மூன்று சரியான விடைகள் அனுப்பியதன் மூலம் முதல் மூன்று புத்தகப் பரிசுகளைப் பெறும் அதிர்ஷ்டசாலிகளின் விபரம் இதோ:

(1) ஆ. தேவராசா,
210, ஹல்லீஸ்டோவ் வீதி,
கொழும்பு-12.

(2) த. யோகராசா,
137/21, பண்டாரநாயக்க
மாவத்தை, கொழும்பு-12.

(3) ஜெயமலர்
சண்முகராசா,
முருகமூர்த்தி கோவிலடி,
தாவடி தெற்கு.

[மேற்கண்டவர்களுக்கு இரு வாரங்களில் பரிசுகள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.]

இவர்கள் யார் தெரியுமா?

‘இவர்கள் யார் தெரியுமா?’ என்ற கேள்விக்குச் சரியான விடை அனுப்பியோர் விபரம் பின் வருமாறு:

1. வை. ச. ஆனந்தன், சிவன் கோவிலடி, காரைநகர்.

2. சி. யோகேஸ்வரி, மூளாய், கழிபுரம்.

3. எஸ். ஆர். ஸ்ரீமணி,
103/3, ஹல்லீஸ்டோவ்
தெரு, கொழும்பு-12.

4. சி. பரராசசிங்கம், புலோவி
மேற்கு, பருத்தித்துறை.

தேசம் வாழ உயிர் கொடுப்பேன்!

—குமார் தனபால், நல்லூர்—

ஆறு குளம் நீர் கொடுக்கும்—தம்பி ஆலமரம் நிழல் கொடுக்கும் கார் முகிலும் மறை கொடுக்கும்—தம்பி நீ கற்றவுடன் எது கொடுப்பாய்?

வான் மதியும் ஒளி கொடுக்கும்—தம்பி வாசமலர் மணங் கொடுக்கும் தேன் கதலி கவி கொடுக்கும்—தம்பி நீ தேசம் வாழ எது கொடுப்பாய்?

காடு மலை மரம் கொடுக்கும்—தம்பி கடல் கூட மீன் கொடுக்கும் ஆடு மாடு பால் கொடுக்கும் ஆளானதும் எது கொடுப்பாய்?

நல்லவர்க்கு துணை கொடுப்பேன்—நான் நலிந்தவர்க்குப் பொருள் கொடுப்பேன் தொல்லிலு வந்தால் தோள் கொடுப்பேன்— அண்ணா நான் தேசம் வாழ உயிர் கொடுப்பேன்!

மேருமலையின் மாபெரும் தலைவன்

அன்புள்ள மருமக்களே!

வாழ்விலே என்றும் இளமையுடனும், இனிமையுடனும், இன்முகத்துடனும் காட்சியளித்து, ஆயிரம் பிரச்சினைகள் தொல்லைக்கு மிடையே மனம் குன்றாது, மாநிலம் வாழ, மாநில இனம் வாழ, மகிழ்ச்சி தரும்படி வதனத்துடன் மண்ணில்கோர் யாவரையும் தமது மாண்பு மிக்க தலைமையினால் கொள்ளுகொண்ட மாபெரும் தலைவர், மாதருள் மாணிக்கம், மேருமலையின் மாந்தருள் நெடியுயர்ந்து நின்ற மாமலை, உலக கபீட்சத்திற்கும் சமாதானத்துக்கும் அயராதுழைத்த ஆசிரியரோடு, உலகத்தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒருங்கு சேர்ந்து ஏற்றிப் போற்றி, தமது நண்பனை அழைப்பதிலேயே பெருமைகொள்ளும் பேறு பெற்ற பெரியவர், ‘எனது வாரிசு இவனே’ என மாந்தருள் ஒரு தெய்வம் மகாத்மா தனது நாட்டுமக்களுக்கு அர்ப்பணித்த அன்புச் செல்வம், பாரத நாட்டின் பழமையைக் காக்கும் அதே வேளையில், பிற நாடுகளுக்கு எவ்விதத்திலும் சனிக்காத வகையில் புதிய, விஞ்ஞான, தொழில் அபிவிருத்திப் பாதையிலும் அதை முன்னேற வழிவகைகள் செய்துபோராசான், நாற்பதுகோடி மக்களையும் தனக்குப் பின் தன் நாட்டின் வாரிசுகள் என்று, தனக்கு அவர்களின் மீதுருந்த அழியாத அன்பை உலகுக்கு எடுத்துரைத்த அண்ணல், எந்தவொரு கொள்கைக்கும் அடிமைப்படாது, தனக்கெனத் தனி வழி வகுத்து, அந்தப்பாதையில் அகிலம் வியக்க முன்னேறிய கர்ம வீரன், பெரும் குடிப் பிறந்தும் அரும் குடி மக்களின் இன்னல்களைக் கண்டு அவதியுற்று, அவர் தம் கட்டடங்களைப் போக்குவதே தமது கடமை என இத்தனை ஆண்டுகளாக இடைவிடாது உழைத்த உத்தமர், உலக மக்கள் அனைவரும் தமது தலைவன் என இனம், மதம், நாடு என்னும் எல்லைகளையெல்லாம் கடந்து தின்று போற்றும் பெற்றி வாய்ந்த பாரதத்தினன்—ஜவகர்லால் நேரு—உலகத்துக்கு முந்தாத கருக்கெல்லாம் ‘சாச்சா’ (மாமா) வான நேரு—எம் உள்ளங்களில் பேசாமல், புலம்பாமல் அனை அள்ளிக் கொட்டிவிட்டு, அந்தகோ! மறைந்துவிட்டார்.

மறைந்தாலும், அவரது செயல்கள், பொன் மொழிகள் இப்புவிலகை விட்டு என்றும் மறையா; என்றுமே மறையா.

‘அவர் ஆத்மா சாந்தியடைக’, என்று சொல்லிவிடுவதுடன் நின்றுவிடாது, அவர்காட்டிய வழியில் சென்று அவரது இலட்சியங்கள் சடேற நாமும் அவரைப் போன்று ‘மனிதராக வாழ்ந்தோமானால், உண்மையிலேயே அவர் ஆத்மா சாந்தியடையும்’.

வாழ்க்கை

‘வளர்ச்சி’ புதிய மருமக்கள்

3863 எஸ். பி. மகேஸ்வரன், பெ. நாகவத்தை, அக்கரப் பத்தனை.

3864 பி. பெருமாள், பெ. நாகவத்தை, அக்கரப் பத்தனை.

3865 பொ. காந்தமூர்த்தி,
93/7, குமாரசுவாமி வீதி,
கந்தர்மடம்.

3866 ஆர். பி. சீவனு, மச்சு கத்தை, செட்டூல் பிரிவு, பலாங்கொடை.

3867 வீரகத்தி கணேசன், அரசினர் மகா வித்தியாலயம், பனை.

3868 பி. வி. நடேசன், சரஸ்வதி வித்தியாலயம், சாமிமலை.

3869 பி. எம். சந்திரேஸ்வரன், இந்துராண தோட்டம், வாக்குல.

3870 சி. சண்முக நாதன், கோணலை, கெக்காலை.

3871 ச. ஸ்ரீரங்கன், மஞ்சத்தடி தெற்கு, இணுவில், கன்னகம்.

3872 உதயவன், 46/1, பல்லஸ் ஒழுக்கை, வெள்ளவத்தை.

3873 சி. பழனிவேல், மே/பா, ஆர். எஸ். மாநிலமுத்து, 7வது பிரிவு, ஸ்பிரிங் வெளி தபால்.

3874 ஞா. ஆ. வீட்டிராஜ், ஆர். சாந்தமரிய நாயகி கல்லூரி, அவிசாவளை.

3875 செ சந்திர சேகரம், ஆரையம்பதி 3-ம் குறிச்சி, காத்தான்குடி.

3876 இ. இராசேந்திரன், அ. த. க. பரடசாலை, கெக்கலை.

3877 ஆ. கணேசமூர்த்தி, திராமக் கோர்ட்டேரூட், திருக்கோயில்.

3878 எம். எம். அலியப்பர், சின்னக் கின்னியா, கின்னியா-3.

3879 கா. பசுபதி பிள்ளை, ஆரையம்பதி, காத்தான்குடி.

3880 செல்வி பொன்னி, மயிலவாகனம், ‘குமரேசர் வளவு’, மல்லாகம்.

3881 த. சிவகணேசமூர்த்தி, க. பொ. த. ஆரம்ப விஞ்ஞான வகுப்பு, மட்டுப்பு, ரூப்பு அரசினர் மா வித்தியாலயம், களுவாங்குடி.

இந்திய ஜனநாயகத்தின் பரிசு பெற்ற உன்னத சித்திரம்!

கிங்ஸ்லி

(கொழும்பு)

பிளாஸா

(வெள்ளவத்தை)

நவா

(கொம்பனிவிதி)

வெலிங்டன்

(யாழ்ப்பாணம்)

விஜயா

(மட்டக்களப்பு)

மீ கிருஷ்ணா

(திருகோணமலை)

ஜுபிட்டர்

(குருகை)

தாஜ்மஹால்

(கல்முனை)

கலை: ஆர். சதர்சன்
கலை: R. சதர்சன்

என். எம். புரொடக்ஷன்ஸ் முருகன் பிரதர்ஸ்
அளிக்கும்

நானும் ஒரு பெண்

டெரக்ஷன்: A.C. திருலோகசுந்தர் M.A.

முருகன் பிரதர்ஸ்

10வது வாரம்!
மைலன் (கொழும்பு)
மற்றும் 6 திரைகளில்
எம். ஜி. ஆர், சரோஜாதேவி
நடித்த

பெரிய இடத்துப் பெண்

எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன்—விஜயகுமாரி—ரங்கராஜ்
கம்பையா—ராதா—ராஜன்—நாகேஷ்—நாகையா
புஷ்பலதா—மனோரமா—அசோகன்—சரஸ்வதி — நாராயணசாமி—ராமதாஸ்

2வது வாரமாக காண்பிக்கப்படுகிறது!

சென்ட்ரல் (மருதானை)

ராணி ஜோதி லிபேர்ட்டி
(யாழ்ப்பாணம்) (திருமலை) (பதுளை)

ராஜேஸ்வரா ஆனந்தா
(மட்டக்களப்பு) (கம்பளை)

ஜெமினி கணேசன் * ராகினி * எம். என். நம்பியார்
எம். ஏ. அசோகன் * நாகேஷ் * மனோரமா
ஆகியோர் நடித்த
ராஜலட்சுமி பிக்சர்ஸ்

டெரக்ஷன்: கே. சங்கர்
கதை வசனம்: மா. லட்சுமணன்
பாடல்கள்: கண்ணதாசன்
சங்கீதம்-வயலின்-தயாரிப்பு: கே. வி. மகாதேவன்

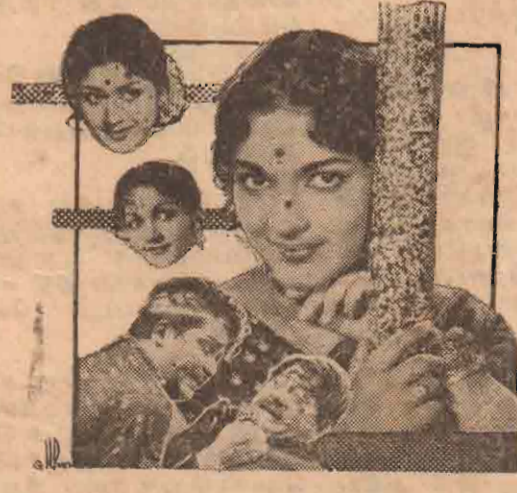
ஏழை பங்களான்

இன்னிசை நடன விருந்து! மகிழ்ச்சிச் சித்திரம்!!
பரவசமூட்டும் பாடல்கள்!!! பார்க்கவேண்டிய படம்!!!!

கெயிட்டி - 4வது சனத்திரன் வாரம்!

மற்றும் 7 திரைகளில்!

சிவாஜி கணேசன், எஸ்.எஸ்.ராஜேந்திரன்,
விஜயகுமாரி, முத்துராமன், நாகேஷ்,
எஸ். வி. சகஸ்நாமம், ஓ. ஏ. கே. தேவர்,
மனோரமா, எம். வி. ராஜம்மா
மற்றும் பலர் நடித்த

எதிர் பாருங்கள்!

கல்யாண் குமார்—தேவிகா—புஷ்பலதா
சந்திரபாபு—பி. எஸ். சரோஜா—ராஜ்ஜி
நடித்த

குங்குமம்

யாருக்கு சொந்தம்

செல்லமஹால் 8வது வாரம்!
எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்—சரோஜாதேவி
நடித்த

டெரக்ஷன்! கிருஷ்ணன்—பஞ்ச
இசை! கே. வி. மகாதேவன்
பாடல்கள்! கண்ணதாசன்—அருணாசலம்

தர்மம் தலை காக்கும்

பின்னணி: சௌந்தரராஜன்—கசலா—புஷ்பலதா—ராஜ்ஜி